

Formanden:

Så er det fru Marianne Jelved som ordfører.

Marianne Jelved (RV):

Det her er noget af det mest vanskelige, der overhovedet findes. Det er værre end at skulle forholde sig til en ny EU-traktat, i særdeleshed hvis man skulle forklare borgerne, hvad det drejer sig om. Jeg vil forholde mig rimelig stilfærdig i forhold til ministeren i denne sag.

Der er en række elementer i hele finansieringsdelen for kommunerne og udligningsordningerne, som udløber med det her år, og derfor kræver det i sig selv, at man forholder sig til de ændringer.

Med hensyn til grundtakstmodellen er vi åbne over for det, lovforslaget anviser. Vi vil ligesom ved de andre forhold spørge til, hvordan det påvirker kommunerne, men det vil jeg vende tilbage til om lidt.

Så er der overgangsordningen vedrørende loftet på 12 promille. Vi er imod det loft på 12 promille, men vi vil ved at understrege dette og ikke blive taget til indtægt for dette loft muligvis kunne finde på at støtte lovforslaget, selv om det er der, når man vælger at fortsætte kompensationskommune for kommune, for der er jo så mulighed for, at man kan forholde sig til princippet om promilleloftet på et senere tidspunkt.

Så er der spørgsmålet om de vanskeligt stillede kommuner. Og jeg vil sige, at da jeg læste lovforslaget, inden det kom til første behandling, syntes jeg egentlig, det var meget fornuftigt, det, regeringen lagde op til, nemlig at prøve at prioritere på en sådan måde, at der var objektive kriterier for tildeling af de fleste af midlerne, og så have en mere fleksibel pulje til rest. Det synes jeg sådan set stadig væk lyder fornuftigt.

Kl. 18.45

Med hensyn til de 161 mio. kr., der har optaget en del af diskussionen, mener jeg, at det er sket tidligere, at man fra bloktilskudspuljen, som er i størrelsesordenen 24 mia. kr., når det er kommunerne, tager et i sammenligning ret lille beløb, og forhøjer tilskuddet til vanskeligt stillede kommuner. Det mener jeg faktisk at vi har gjort adskillige gange i min tid i Folketinget på forskellig måde, og nogle gange er staten gået ind og har lagt penge oveni. Så det synes jeg ikke der er noget nyt i.

Men når man foretager de ændringer, der er lagt op til i lovforslaget, så er det kolossalt umuligt, jeg kan næsten ikke sige det stærkere, for nogen at gennemskue, hvordan det virker ude i

kommunerne. Derfor forventer jeg også, at man i Kommunaludvalget må stille spørgsmål til ministeren – det vil vi i hvert fald gøre – om at få nogle kørsler, som det hedder, på, hvordan det påvirker de forskellige kommuner.

Disse kørsler, og sådan nogle har jeg været med til at se på adskillige gange, også i den tid, jeg har siddet i regering, er jo det afgørende for, hvordan en finansieringsreform overhovedet kommer til at blive skruet sammen, for man kan faktisk ikke lave en finansieringsreform uden at kende kommunegrænserne. Man kan ikke lave den færdig, før man kender kommunegrænserne, for man kan sidde med nok så meget objektivitet og sund fornuft og sige, at sådan og sådan bør kriterierne og parametrene og vægtningen osv. være, men ingen i dette Folketing vil stemme for en udligningsreform, som giver meget store udsving for bare én kommune. Derfor vil man være nødt til at afprøve de forskellige parametre og vægtninger osv., hvad det nu hedder, inden man gør sit arbejde med en udligningsreform færdigt. Sådan har vi gjort tidligere, og sådan vil man også blive nødt til at gøre det fremefter.

Jeg er positivt overrasket over, at regeringen i bemærkningerne til lovforslaget skriver:

»Den anden fase af udvalgets arbejde, som skal indeholde vurderinger og anbefalinger vedrørende en langsigtet reform af systemet, skal afsluttes ved udgangen af 2003.«

Det betragter jeg som, og det har jeg læst som, en forberedelse af en egentlig finansieringsreform, således at man er på omgangshøjde, om jeg så må sige, når Folketinget er færdigt med sit arbejde med at bestemme, hvordan kommunegrænserne og amtsgrænserne, og hvad det nu er, skal trækkes.

Jeg mener simpelt hen ikke, at man kan gøre det på nogen anden måde, og jeg tror ikke på, at Folketinget kunne finde på at stemme for en udligningsreform, hvor man ikke vidste, hvilke konsekvenser der var. Vi ville i hvert fald ikke i Det Radikale Venstre.

Så vi er principielt tilfredse, men vi vil meget gerne bede om nogle kørsler, der viser, hvordan det forslag, der ligger i lovforslaget, påvirker byrdefordelingen imellem kommunerne. Det er det afgørende for os.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg mener faktisk, at Finansieringsudvalget i sin betænkning, eller hvad det hedder, også har af-